

ΕΥΘΥΤΕΝΩΣ

Χρήστος Μπελέρχας → Διευθύνων Σύμβουλος Rothsay Accounting Services Miranda P/L

ΘΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Οπως μας πάλιθε έισι και θα φύγει ο κορονοϊός. Σιγα-σιγά και αθόρυβα. Η παρουσία του όμως, όσο σύντομη ή μακρά πρόκειται να είναι, θα αφήσει πίσω της θύματα, τόσο σε ανθρώπινες ζωές όσο και στον οικονομικό τομέα. Από όλη αυτή την περιπέτεια στην οποία έχει πέσει άθελά της η ανθρωπότητα, θα πρέπει να αντληθούν και τα ανάλογα μαθήματα για να περιορισθούν τα αρνητικά αποτελέσματα μιάς παρόμοιας ή και χειρότερης επιδημίας στο μέλλον. Μέχρι τώρα, οι ανθρώπινες ζωές που έχουν χαθεί, είναι λιγότερες από αυτές που χάνονται σε μιά επιδημία γρίπης και στις περισσότερες περιπτώσεις τα θύματα είναι υπερήλικες και πάσχουν και από άλλες χρόνιες παθήσεις, κυρίως του αναπνευστικού ουσιτάματος. Η μεγάλη απειλή όμως του κορονοϊού, συνιστάται στο ότι εξαπλώνεται πολύ εύκολα και πολύ γρήγορα. Ετοι αν δεν ληφθούν γρήγορα μέτρα που θα περιορίζουν και τελικά θα σταματήσουν την εξάπλωσή του, ο ίος θα γίνει αιτία να χαθούν πολύ περισσότερες ανθρώπινες ζωές. Στην παρούσα κρίση, πολλές χώρες καθυστέρησαν να πάρουν τα κατάλληλα μέτρα ή έκαναν τεράστια λάθη, (όπως στο Σύνδευ που άφησαν να φύγουν 2,700 ταξιδιώτες από το κρουαζιερόπλοιο) που κατέληξαν σεμεγαλύτερο αριθμό μολύνσεων από τον ίο. Κοινό χαρακτηριστικό όλων των κρίσεων, είναι ο πανικός του πληθυσμού, ο οποίος οδηγεί σε πράξεις όπως η έφοδος στα σουπερμάρκετ και η συσσώρευση ειδών που θεωρούνται απαραίτητα σε περίπτωση καραντίνας. Ο πανικός, δημιουργείται από την έλλειψη εμπιστοσύνης στις αρχές και εντείνεται όταν οι αρχές απλώς παρακολουθούν χωρίς να κάνουν καμμία ενέργεια για να καθησυχάσουν τα πλήθη ή έστω να βάλουν κάποιους κανόνες συμπεριφοράς όπως έκαναν τα σούπερμάρκετ με καθυστέρησην ενός μηνός, όταν ήταν πιά αργά για πολλούς. Κοινή επίσης διαπίστωση παγκοσμίως, είναι η αδυναμία του υγειονομικού ουσιτάματος να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά μία πανδημία με αριθμό μολυνθέντων πολλαπλάσιο των θυμάτων του κορονοϊού. Η θεαματική ανάπτυξη της οικονομίας τα τελευταία 30 χρόνια, έδωσε στους ανθρώπους σωρεία άχρονων ή ακρείαστων προϊόντων, αλλά οι πγέτες της ανθρωπότητας δεν ενδιαφέρθηκαν να δημιουργήσουν ένα σύστημα υγείας ικανό να αντιμετωπίσει τέτοιες κρίσεις. Το αντίθετο μάλιστα, αποδυνάμωσαν το Δημόσιο σύστημα υγείας για να πρωθήσουν τις ιδιωτικές κλινικές και να πλουτίσουν τους ιδιοκτήτες τους και τους γιατρούς που απασχολούν. Ο κορονοϊός έδειξε πως το ιδιωτικό σύ-

στημα υγείας φαίνεται αποτελεσματικό όταν όλα πάνε καλά και δίνει την αισθητή της σιγουριάς πως αν τύχη κάπι, οι ασφαλισμένοι του θα τύχουν ευνοϊκής μεταχείρισης και θεραπείας. Στην πραγματικότητα, σε περίπτωση κρίσης καταρρέει μέσα στις πρώτες εβδομάδες. Σαν αποτέλεσμα, αν δεν υπάρχει ισχυρό Δημόσιο σύστημα υγείας, η πλειοψηφεία του πληθυσμού μένει απροστάτευτη. Η περιοστέρηση σημαντική διαπίστωση όμως είναι, πως η ιδιωτική πρωτοβουλία, όσα κέρδη και αν κάνει, δεν πρόκειται ποτέ να τα θυσιάσει οικοιοθελώς για να οώσει τους εργαζόμενους ούτε και ενδιαφέρεται αν έχουν τα απαραίτητα. Είναι ολοφάνερο πλέον, πως η πολιτική που ακολούθησαν όλες οι κυβερνήσεις στην Αυστραλία από το 1983 και μετά, αποδυνάμωσαν τον Δημόσιο τομέα, έδωσαν σημαντικές φορολογικές ελαφρύνσεις και επιδοτήσεις στις μεγάλες επιχειρήσεις και μετακύλισαν το βάρος της φορολογίας στους πολίτες, ενώ ταυτόχρονα περιόριζαν τις κοινωνικές δαπάνες. Για παράδειγμα, ο φόρος των εταιριών έπεισε από 49% που ήταν το 1987, στο 30% σήμερα για τις μεγάλες εταιρείες και 27.50% για τις μικρότερες. Από το 1988, ισχύει το σύστημα *imputation credit*, όπου ο φόρος που έχει πληρώσει η εταιρεία, πιστώνεται στους μετόχους. Ο ανώτατος προσωπικός φόρος εισοδήματος ήταν το 1987, στο 57.08% συν εισφορά για την υγεία 1.145. Σήμερα είναι 45% συν 2% εισφορά για την υγεία. Επιπλέον οι πολίτες πληρώνουν 10% φόρο κατανάλωσης από το 2000 και μετά. Οι επιχειρήσεις και ιδιαίτερα το χρηματοπιστωτικό σύστημα, επωφελήθηκαν από την κατάργηση πλειάδας έμμεσων φόρων και χαρτοσήμων ενώ την ίδια περίοδο ο φόρος επί της γης ανέβαινε στα ύψη για τους περισσότερους ιδιοκτήτες γης. Όλα γίνονταν για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας και οικονομική ανάπτυξη. Η εμφάνιση του κορονοϊού και οι επιπτώσεις του στην οικονομία, απαιτούσε γρήγορες ενέργειες στην επίριξη των εκαποντάδων χιλιάδων που έχασαν τη δουλειά τους. Εταιρείες όπως η Qantas, έκαναν αυτό που αναμένεται να κάνουν σε τέτοιες περιπτώσεις οι ιδιωτικές εταιρείες. Δεν θυσίασαν τα κέρδη των μετόχων για να σπρίζουν τους εργαζόμενους. Απλά έστειλαν στο σπίτι 20,000 εργαζόμενους χωρίς πληρωμή, δηλαδί δύο στους τρεις εργαζόμενους. Αυτό έγινε διότι η εταιρεία επηρρεάστηκε από την πτώση των πιέσεων λόγω του φόβου εξάπλωσης του κορονοϊού. Δεν έσπευσε όμως η BHP για παράδειγμα, η οποία δεν έχει επηρρεαστεί τόσο από τον κορονοϊό για να βοηθήσει τους εργαζόμενους της Qantas. Αυτό επίσης

είναι φυσικό αφού η ιδιωτική πρωτοβουλία προσπαθεί να διατηρήσει την περιουσία της. Ποιός έσπευσε να συνδράμει τους εργαζόμενους της Qantas και όλων των άλλων επιχειρήσεων που απέλυσαν ή ακόμη έχουν εργαζόμενους; Το αποδυναμωμένο κράτος, δηλαδί οι φορολογούμενοι πολίτες. Πράγμα που οπαίνει, πως τα δισεκατομμύρια που μοιράζει απλόχερα ο κ. Morrison, θα πληρωθούν μελλοντικά από τους φορολογούμενους συν τους τόκους. Κανένας πολίτης δεν θα έχει αντίρρηση να υποστεί θυσίες, όταν γνωρίζει πως το κράτος ενεργεί για τη δική του ασφάλεια και ευημερία σε βάθος χρόνου. Αντιρρήσεις υπάρχουν όταν το κράτος ξεπουλάει φτηνά τη Δημόσια περιουσία και υποστηρίζει τις μεγάλες εταιρείες επί δεκαετίες και όταν έρχεται η ανάγκη, το κράτος χρεώνεται για να σπρίζει την οικονομία. Άλλη οπαντική διαπίστωση είναι, πως στρατηγικοί τομείς της οικονομίας πρέπει να βρίσκονται σε Αυστραλιανά χέρια και οι επιχειρήσεις και τα ιδρύματα κοινής ωφελείας στα χέρια του κράτους. Οι πολίτες δεν ωφελούνται όταν η Κίνα έχει αγοράσει σχεδόν ολόκληρο το κύκλω-

μα γαλακτοκομικών προϊόντων, από τις φάρμες που εκτρέφουν αγελάδες, μέχρι τα εργοστάσια γαλακτοκομικών και γάλακτος σε σκόνη. Ούτε ωφελούνται όταν αντλούν τεράστιες ποσότητες νερού από τα ποτάμια για να πούσουν τα βαμβάκια που θα στείλουν στην Κίνα και πό κάτω ολόκληρες πόλεις διψάνε. Εκεί χρειάζεται το κράτος να έχει και μία πολιτική όπου θα πρωτεύει το συμφέρον και η στήριξη των κατοίκων της Αυτραλίας και αν περισσεύει κάπι, μπορεί να εξαχθεί σε άλλες χώρες. Τέλος, να μην γίνουν οι ιδιοκτήτες ακινήτων που ενοικιάζονται, τα μόνα θύματα χωρίς οικονομική βοήθεια από το κράτος. Όλοι οι ενοικιαστές ζητάνε να μην πληρώνουν καθόλου ενοίκιο ή να πληρώνουν μειωμένο. Οι μικροϊδιοκτήτες που ζουν από τα ενοίκια, αν δεν εισπράξουν, δεν έχουν βοήθεια από πουθενά. Η Ομοσπονδιακή κυβέρνηση και οι Πολιτειακές, έχουν τρόπους να βοηθήσουν και μέχρι στιγμής δεν έχουν ανακοινώσει τίποτα. Ο φόρος επί της γης, είναι ένα από τα μεγαλύτερα έξοδα που έχει ένας ιδιοκτήτης. Ιδού πρόσθια.

ROTHSAY ACCOUNTING SERVICES MIRANDA P/L
Suite 4, 1st Floor, 167 Port Hacking Rd, Miranda NSW 2228

Μην αγχώνεστε με τα λογιστικά και τα φορολογικά. Ελάτε στους ειδικούς. Ο Χρήστος και ο Αλέξ Μπελέρχας και το ειδικευμένο προσωπικό τους, φροντίζουν και την παραμικρή λεπτομέρεια.

- ❖ Επενδυτές ακινήτων
- ❖ Τεχνίτες
- ❖ Μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις
- ❖ Βιομηχανίες
- ❖ Καταστήματα
- ❖ Χρηματιστές και επενδυτές μετοχών
- ❖ Προσωπικές δηλώσεις
- ❖ Συνεταιρισμοί
- ❖ Εταιρείες
- ❖ Family Trusts
- ❖ Unit Trusts
- ❖ Superannuation Funds

Επωφεληθεύτε από την πείρα μας και τη μεγάλη ποικιλία υπηρεσιών που προσφέρουμε.

Για να κοιμάστε ήσυχοι.

Κλείστε το ραντεβού σας σήμερα.

Email: chris@rothsaymiranda.com
Ph: (02) 9544 6108 Fax: (02) 9522 2981